

LLUC

ANY XLIII • NÚM. 503 • GENER 1963

LES CARTES QUE REBEM

¿Què hem d'escriure:
"LLUCH" o "LLUC"?

Sr. Director de la revista LLUC.

Distingit senyor:

Havia estat moltes vegades a Lluç i en els rètols de la carretera i en la llegenda de les medalles de la Verge i en la història del Santuari publicada pel P. Josep Obrador sempre havia vist escrit el nom del nostre Santuari amb una bona H. Mes, ara des de fa alguns mesos estranyament he notat que l'han llevada i escriuen LLUC sense H, començant per la revista que vostès mateixos publiquen. I qued més confús quan en els documents antics que cita el P. Rafael Juan Mestre en les *Notas històricas* del Santuari ho veig sempre transcrit amb H.

Em plauria de saber si aquest canvi té algún fonament seriós o si obeeix tan solament a una moda o afany de novetat.

MIQUEL LLABRÉS

La revista «LLUC» ha cedit la resposta a l'autoritat i prestigi de Francesc de B. Moll, del qual hem rebut la següent quartilla:

El canvi de Lluch en Lluç no és arbitrari, sinó ben fundat. La ch final és un arcaisme, un anacronisme innecessari, que contradiu les regles ortogràfiques admeses des de fa cinquanta anys. Tothom ha deixat d'escriure rahó amb h, i escrivim raó, forma més simple i lògica, que elimina la complicació d'una h que no era etimològica ni servia per a res. Doncs encara era més inútil la h final de mots com lloc, pie, Lluç; i a més d'esser inútil, era pertorbadora i nociva, perquè certa gent ja començava a pronunciar Llutx, interpretant la ch de Lluch amb pronúncia castellana. Suprimida la h, el nom de Lluç resulta claríssim; ningú el pronunciarà malament, i encara s'evitarà una intolerable falsificació de la pronúncia.

Ara qualcú demanarà: ¿i també hem d'escriure sense h els llinatges March,

MELIA

A. V. T. 8 - G. A.
VIAJES A FORFAIT
EXCURSIONES POR ESPAÑA
Y EXTRANJERO
ORGANIZACION DE PEREGRINA-
CIONES
BILLETES AVION, BARCO, TREN
RESERVA DE HOTELES
COCHES ALQUILER SIN CONDUCTOR
Paseo Generalísimo, 74 - Tels. 14006 y 15966
Hall Bahía Palace — Tel. 32018

*Confecciones de Lencería fina
Bordados a mano*

Alfredo Bonet

Sucesor de Manuel Bonet

*San Nicolás, 15 - Veri, 2 - Puigdorfila
Teléfono 22117
PALMA DE MALLORCA*

Sastrería Eclesiástica

— Pedro García —

Extenso surtido en toda clase de
géneros eclesiásticos.

Bonetes, Sombreros, Fajas, Cuellos, Puños,
Cíngulos, Portaviáticos, Vinajeras, Crisme-
ras, etc.

Calle Morey, 21 - Teléf. 12137
Palma de Mallorca

FABRICAS DE VIDRIO HUECO Y MEDIO CRISTAL

Especialidad en vidrio S-NEUTRO Y CO-
RRIENTE para envases de bebidas carbónicas,
cervezas, conservas y laboratorio.

ESTABLECIMIENTOS Y VIDRIERIAS LLOFRIU, S.A.

CASA FUNDADA EN 1860

BARCELONA	MADRID
Balmes, 23	Av. José Antonio, 54-2.º-n.º 1
Tel. 2214044	Tel. 2473317
PALMA DE MALLORCA	VALENCIA
Industria, 114	Félix Pizcueta, 16.
Tel. 31740 / 41	Tel. 223663

LES CARTES QUE REBEM

Bosch, etc.? Jo contestaré que no es perdria res escrivint Mare i Bosc sense la h final; però l'amo d'un llinatge és la persona que el duu, i si prefereix escriure la ch en lloc de la c broixa, està en el perfectíssim dret de fer-ho. Això va a gusts, i cadascú a casa seva comanda. I una de les coses que una persona considera més de «casa seva» és el seu nom de família.

FRANCESC DE B. MOLL

A on anam?

Sr. Director de «Lluc»:

Fa uns dies, exactament el 22 de novembre prop passat, vaig tenir el gust i la gran satisfacció d'assistir al concert donat per l'Orquesta de Cambra d'Israel al Teatre Principal. Un concert veritablement memorable, dels millors que he pogut sentir en el transcurs de la meua llarga vida d'acèrrim aficionat.

Però, com no va esser desagradable la meua sorpresa al contemplar l'aspecte desolat de la sala aquell capvespre de Santa Cécilia, Patrona precisament de l'art musical? Crec que gairebé no arribaven a una tercera part les localitats ocupades.

LES CARTES QUE REBEM

Som pocs, sí, senyor, els qui a Mallorca estimam la bona música, la verdadera música d'ahir, d'avui i de sempre.

I quan es pensa en les multituds que cada dos per tres se mobilitzen, atretes per qualsevol espectacle, pagant inclús entrades ben saboroses! Es lamentable. I el pitjor és que sembla que no té remei. I que si en té —com jo així ho crec— n'hi ha que procuren que la bolla rodoli i rodoli sens aturar-se. Però quan aqueixa sia massa grossa, ja veurem qui la podrà aturar.

P. J. F. (SÓLLER)

Una de freda...

Sr. Director de la revista «Lluc»:

Distingit Sr.:

No tenc la intenció de començar una polèmica amb vostès, ja que, ben segur n'estic, la perdria. Però com que de qualque manera he de fer visible la meva postura i la meva protesta, li agrairé que em doni de baixa d'aquesta revista. D'altres en trobaré que siguen del meu gust i que caminin al compàs dels temps actuals.

Besa la seva mà,

ANTONI FLORIT B. (PALMA)

FÁBRICA DE CADENAS EN
ORO, PLATA CHAPEADO
ORO Y METAL PLATEADO

CLAUDIO POMAR

Francisco Pizarro, 101 - S. Miguel, 73

Tel. 11975 - Apartado 107

PALMA DE MALLORCA

PLATERIA VARIOS ESTILOS,
ORFEBRERIA ARTISTICA,
ESPECIALIDAD EN OBRAS
DE ARTE RELIGIOSO
JOYERIA CODA DE

LUIS CODA

BROSSA Y JAIME III

TEL. 12517

PALMA DE MALLORCA

*Bordados Horrach
Artesania Religiosa*

*Despacho: Gabriel Carbonell, 116
Tel. 22377*

*Callen: Aragón, 50-2.º - Tel. 24026
Gran surtid. en Fuegos Casulla,
estolas, aplicaciones, etc.*

*Se reciben encargos para bordados
de todos colores.*

Fotograbados

Reproducción de transparencias en color.
Misión, 61 - interior. Tel. 13952 - Palma

CREDITO BALEAR S.A.

Fundado en el año 1872
PALMA DE MALLORCA
Sucursales en Madrid y las principales
plazas de las Islas Baleares.
Efectúa toda clase de operaciones
bancarias.

Aprobado por la Direc. Gral. de Banca y Bolsa

Hija de Sebastián Falconer
Almacén de Cordelería - Alparqateria
Sindicato, 66 - Teléf. 22067 - Palma

FRIO INDUSTRIAL S.A.

Instalaciones frigoríficas automáticas
Aire acondicionado — Calefacción
Consúltenos y le orientaremos, sin compromiso
Viñaza, 36 - Teléfono 27940 (tres líneas)
PALMA DE MALLORCA

FAJAS REINA

JOSE TOUS FERRER, 1
TEL. 16033 - PALMA

TALLER DE TAPICERIA

Vicente Hernández

Especialidad en cortinajes - Sillones gran confort - Salones y muebles de encargo.
Arquitecto Reynés, 3-T. 11451 PALMA DE MALLORCA

Cordelería
Catalá y Riutort, S. L.

Lonjeta, 14 - Teléf. 21761
Palma de Mallorca

MARTIN MORA

Aparejador y Contratista de obras

C. Velázquez, 28 - Teléfs. 32363 - 11091
PALMA DE MALLORCA

LES CARTES QUE REBEM

...I una de calenta

Sr. Director de la revista «Lluc»:

Fa ja un grapat de mesos que vaig rebre els números atrassats de la revista «Lluc». Gràcies a ells he pogut assaborir tot l'encant de la meua llengua i, sobretot, m'ha fet gran goig que siau vosaltres —i per mitjà d'aquesta revista— els que hagueu emprès aquest ressorgiment de la nostra parla. Contagiat pel vostre entusiasme, començ jo mateix per enllestir aquestes quatre ratlles en mallorquí, cosa que no havia ni tan sols intentat jamai...

El saluda el seu bon amic i subscritor,

J. PONS (BARCELONA)

LLUC

ANY XLIII • NÚM. 503 • GENER 1963

REVISTA MENSUAL

Director: P. Cristòfor Veny, M. SS. CC.

Amb llicència eclesiàstica

SUMARI

- 1 **Les cartes que rebem**
Déu vos guard
- 6 *Consigna i propòsit*
Temes d'art
- 8 *Miquel Llabrés i la seva pintura*, per Guillem Morey
10 *Les exposicions*, per Josep Bauçà i Pisà
- Agricultura**
- 12 *Elecció del porta-empelts en plantar una vinya*, per Joan Maria Serres i Ubach
- Espiritualitat, avui**
- 16 *Michel Quoist i el seu llibre «Reeixir»*, per Guillem Celià, M. SS. CC.
- Coses nostres**
- 18 *En el cinquantenari de la mort de Giovanni Pascoli*
18 *Les xeremies*, per G. Pascoli: trad. d'Osvald Cardona
20 *Bellugadissa*, per Miquel M. Serra Pastor
20 *Els Nostres Llibres: recensions de Ramon Ballester*, M. SS. CC.
21 *Discografia*
22 *Vida Cultural*
- La Bíblia explicada al poble**
- 24 *Ens ha nascut un Infantó*, per Miquel Ollers, M. SS. CC.
- Lluc per Mallorca...**
- 28 *Informació del Santuari*
30 *Donatius per al nou Trono*
31 *Subscriptors protectors*
- Secció popular**
- 33 *L'arxiduc i el carreter*, per Miquel Ferrà i Martorell
35 *Coverbos de moda*
36 *Epigrames*
37 *Un «Sant Sebastià»*
40 *Agudeses*

A LA PORTADA: La Mare de Déu, venerada sota l'advocació de LLUC per tots els pobles de les Illes Balears, simbolitza —avui i sempre— la fe i la flama, l'entranya i el caliu més íntim del nostre esperit vernacle i cristià. A la seva maternal benedicció confiam en aquest novell any 1963, la tasca de la nostra Revista encaminada al bé i expandiment de l'Església i de la cultura.

CONSIGNA I PROPÒSIT

LES modificacions introduïdes a la revista LLUC des del gener de l'any passat prou que han cridat l'atenció per tot arreu, de subscriptors, amics i gent desxondida. Per a uns la reacció davant el nostre gest ha estat d'admiració... i ens han donat l'enhonorabona pel coratge; uns altres reaccionaren a l'enrevés, i amb tota la seva bonhomia ens han vituperat o menyspreat l'ardidesa; però, tant se val! El nostre propòsit era elevar el seu nivell, conscients que per servir l'Església, avui, cal fer-ho amb esforç i tenacitat; no amb un esperit conformista, acòmodati i vulgar. L'Església precisa avui esser servida des de totes les esferes del saber humà, més aquest servei ha de ser, per damunt tot, digne i exemplar, com correspon a fills d'un Pare celestial que és Bonesa i Summa Perfecció.

Per això, mes que una revista qualsevol, adotzenada, volem fer una publicació modèlica, que sia exponent de la vida puixant de la Mallorca autèntica, amb tot el bo i millor del nostre esser religiós i cultural; que sia projecció del nostre dinamisme progressiu dins els sementers del Catolicisme, de les lletres, de l'art i de la tècnica, i al mateix temps receptacle de llavors i d'influències ben assimilades. Aspiraríem, encara, que les seves pàgines es convertissen en fogar íntim i amable on les tradicions paternes es sentissen agombolades per un culte filial de devoció i respecte, però sense excloure que al seu costat hi trobassin els joves la llarga abraçada d'un gimnàsium adequat al nervi tibant de les seves idees renovelladores.

I perquè en l'expressió del nostre complex integralment balear no hi hagi veladures ni or de llautó, ans tengui la frescor i la bella transparència que exigeix l'autenticitat i la sinceritat de cor, volem usar el llenguatge més íntim i pur, aquell que amb la sang de la mare ens donà la natura, aquell específicament nostre, ben nostre, encara que —com la lira del poeta— soni una mica «aspre i ferreny».

Si lema cristià és que «en totes les coses tributem glòria a Déu», ho hem de fer particularment nosaltres en allò que ens és més propi, des de la nostra revista, baix del recer lluminós de la Verge de Lluc. Per això, la religió, la ciència, la poesia, les lletres, la música, l'art, els temes socials i filosòfics, tot serà objecte de la nostra atenció, i tot ho hem de revestir amb la llum clarificadora del Crist, per a glòria de Déu.

Mes per a complir aquesta tasca i suportar el feix de tanta responsabilitat —ho confessam—, són petites les nostres espatles i estrets els nostres pulmons. I humilment aixecam la veu a tots aquells que saben i poden fer alguna cosa, perquè ens vulguin allargar la mà. Particularment convidam la joventut que posseïda de la virtut heroica de la fortitud, s'esforça per a llançar-se agosaradament via amunt, sense por de la mort ni de la vida. I demanam també a aquells qui ja seuen coronats amb el fruit dels seus èxits i experiència, que vulguin redreçar i avalar els nostres afanys.

Sortosos seríem si la revista «LLUC» romania, per gràcia de tots, el termòmetre fidel del nostre pols temperamental de cara endins i de cara a fora, si «LLUC» es convertia en goig i orgull de tots els fills d'aquestes Illes, com ho és complidament la Verge Bruna damunt cada pit.

MIQUEL LLABRÉS I LA SEVA PINTURA

MIQUEL Llabrés va néixer a Manacor l'any 1930. Ell considera que començà a pintar vers l'any 1947. Va obtenir una Medalla al Saló de Tardor del 1948. D'aleshores, ha anat atiant el foc de la seva vocació artística, que ha vista guardonada amb múltiples premis i medalles. L'any 1961 li fou concedida la medalla d'honor amb el beneplàcit general de la crítica. Ha exposat quasi cada any a Palma, i diverses vegades a Barcelona, València, Burdeus, i ha pres part a la Nacional de Madrid. Actualment segueix pintant amb tot el fervor de la seva joventut, ple de criteri i comprensió vers la producció pictòrica actual.

Els seus aprenentatges

Si tenim en compte que quan un pintor renuncia al seu aprenentatge sempre en evolució, el deurem qualificar d'acurçat i reduït dins les seves possibilitats, aleshores haurem de dividir aquest seu aprenentatge de toda la vida, en èpoques distintes. Així, Miquel Llabrés, incansable aprenent del seu ofici, ha hagut de suportar un anguniós —però aconhortador— primer aprenentatge. Quan era al·lotell, als disset anys, no passava un sol dia sense contemplar, exposats damunt les cadires de ca-seva, els quadres primerencs de la seva diària producció que suava «sienes», traient —diríem— el fetge dels seus afanys per aquelles teles a força de correspondre al seu lema manllevat a Miquel Angel, *nulla dies sine linea*, que ha mantingut fins avui. Ben aviat, però, es vegé recompensat amb la florida i predomini de la seva personalitat, que ell mateix a penes ha entès, i que ningú no hauria sospitat tan desvetlladora d'excel·lents resultats, malgrat l'abassegadora influència de Ramon Nadal. Temíem ja, fins i tot, que Miquel Llabrés no arribàs a trobar-se a si mateix, massa enlluernat potser per la producció d'altri. Mes, aquest seu sincer aprenentatge el va dur a una ben mesurada experiència de l'ofici. Se veu que aquest enamorament d'altri, enlloc de menar-lo a una anul·lació de la pròpia personalitat, en aquest cas no ha fet sinó créixer amb més força tot allò d'intrínsec espiritual per ell admirat.

París: El Sena. Tela de Miquel Llabrés. (Foto Vilaró)

El segon aprenentatge de Miquel Llabrés va tenir lloc quan, alarmat per un perillós sedentarisme que creia descobrir en si mateix, comença a guaitar i fugir cap a l'exterior de la nostra Illa. És aleshores que estableix un saludable i ferm contacte amb la gran plana de Castella. Produeix amb un relatiu desconcert de paleta, i se desprèn dels localismes propis per entrar en el maneig d'altres recursos que ell abans no tenia en compte. Allavors començà a entreveure les grans possibilitats que li oferia tota una gama de grisos que li han donat fama, brodats i treballats en una entrefosca d'or i violeta. I ara, finalment, anostrat coratjosament, s'entrega amb entusiasme a un nou treball segur i victoriós, i inicia així un tercer aprenentatge ben afermat de valors. Després del seu contacte i estudi —que no l'han influït gens ni mica— de l'escola francesa, s'introdueix honestament en una multitud de «savoir faire» encara més propis i personals. És així com es fermenta aquesta seva paleta meravellosa humilment pastissejada amb bresques meloses rigorosament naturals com a sorgides de la seva ànima. Ens corprèn el producte d'aquest seu tercer aprenentatge lligat a un tremolor psíquic eternament obstinat a orquestrar una infinitat de masses en gris ricament il·luminades d'or i tenebra.

La seva paleta, avui

Podem dir que Miquel Llabrés no havia trempat encara una paleta genuïna fins després d'aquesta entrada del seu esperit mediterrani en la daurada tenebra

que li fou suggerida per la seva visió i contacte distancial amb les coses de França, del fons de la qual ell fa néixer les esmentades estructures composicionals de masses en grisos. Alguns crítics de sensibilitat desencaminada creuen que Miquel Llabrés pinta, avui, «subjectes de cases i carrers» cercant un atractiu de major o menor caprici urbà, quan tota la seva força de creació està abocada precisament vers una absoluta captació i relleu d'aquesta infinita gama de grisos que llangueixen, sàviament i dolçament, en la daurada foscor del seu esperit. Què cal pensar d'aquesta paleta? Resulta ésser la visió espurnejant de la nostra època. Tota pintura de vertaders valors du en si mateixa, feta formes, els precisos encontorns espirituals de la seva època. Romput aquest principi, ens trobarem sempre amb una pintura inconsistent.

Actualment la vida humana es batega dins un ritme de fabuloses riqueses inconcretas a punt de caure dins la buidor del no res com a massa dependents del confort humà: meravelles psicològiques —matisos infinits, tons complicadíssims tan estimats i quasi exclusivament cultivats per Miquel Llabrés— enrevoltades de fosques espantoses, veïnes, dramàticament juxtaposades, a l'esclator pròxima d'un anorreament incalculable.

Aquesta és, diríem, la cançó lírica i profètica de la pintura de Miquel Llabrés, avui.

GUILLEM MOREY

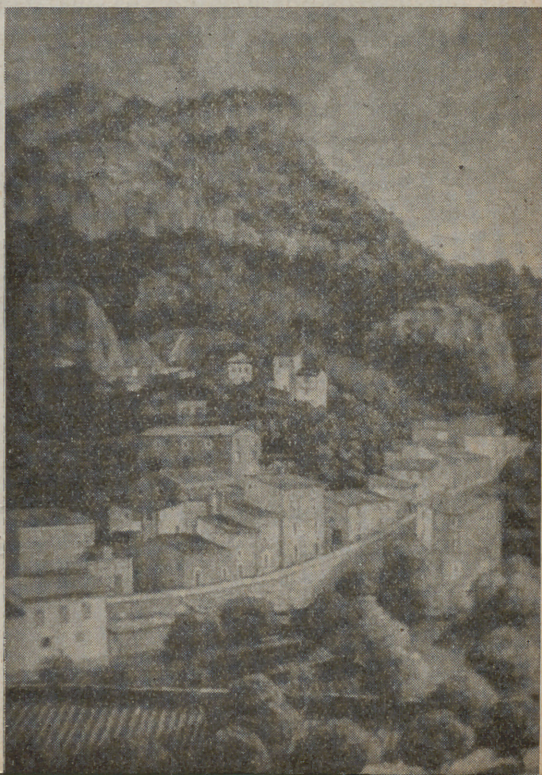
LES EXPOSICIONS

NICOLAU FORTEZA (CERCLE DE BELLES ARTS)

Un cant pictòric del paisatge mallorquí són les teles que el passat mes de desembre ens va oferir Nicolau Forteza en el saló del Cercle de Belles Arts.

Els paigatges de Nicolau Forteza estan plens d'entusiasme i tenen una vivor prodigiosa que, per pobre que sia el paisatge, cobra en la tela una vibració esbalaïdora. Forteza els sap donar

Una de les teles de Nicolau Forteza

vida, als seus quadres. La seva pintura, sempre en evolució, demostra un enriquiment i una subtileza plàstica expressiva. La pintura de Nicolau Forteza és, en fi, lluminosa i viva, i els seus pinzells han sabut copsar les riques varietats del nostre paisatge.

L'exposició ha estat molt ben acollida i comentada per la crítica i els cercles artístics.

Una altra de les teles de N. Forteza

MAGDA BOLUMAR CHERTO (GALERIES KIRA)

A les Galeries Kira ha exposat una sèrie de teles de pintura abstracta l'artista Magda Bolumar. A les teles d'aquesta pintora s'hi veu el ritme i la sensibilitat que posseeix l'artista. Magda resol els problemes estètics amb una forma simple; totes les teles giren entorn d'una mateixa temàtica. Per dir-ho amb unes breus paraules, afegirem que Magda ha sabut fugir de les coses complicades per donar-nos en una forma clara i espontània, sense afectacions, això que tan sovint resulta incomprensible dins la pintura abstracta.

JUNCA (GALERIES QUINT)

El conegut pintor Junca, de Girona, ens ha donat a conèixer una nova evolució de la seva pintura. L'exposició ha comprès paisatges de Catalunya i de les nostres Illes. Aquest artista treballa amb molta minuciositat i al mateix temps amb plena delectació.

CARLOANDRÉS (GALERIES DANÚS)

L'exposició que del pintor Carloandrés ens oferiren les Galeries Danús, fou un veritable esdeveniment artístic. Les seves teles són teles de qualitat, de bon gust, com calia esperar de Carloandrés. Ha sabut copsar els paisatges de l'illa d'Eivissa en una forma extraordinària, que dona una expressió clara de la personalitat de l'artista.

Carloandrés és també un retratista extraordinari. L'exposició ha estat molt comentada.

FONTDEVILA (GALERIES COSTA)

Fontdevila ens ha donat a conèixer la seva exquisida sensibilitat en transportar a les teles l'encís de la natura i la bellesa de les flors.

JOSEP BAUÇÀ I PISA

AGRICULTURA

ELECCIÓ DEL PORTA-EMPELTS EN PLANTAR UNA VINYA

DESCRÈDIT DEL RUPESTRIS DE LOT

FINS no fa molt de temps, el Rupestris de Lot era considerat pels nostres pagesos com el peu americà més encertat per plantar una vinya. És un peu barat, que aferra fàcilment, bo d'empeltar i amb una tolerància quasi sempre suficient, almenys en aparença, a les condicions de clima i sòl de les nostres comarques vitícoles; són aquests avantatges o qualitats, d'un mèrit innegable, les causes que han mantingut el Rupestris de Lot en primera fila dins la llista de peus de vinya emprats en el nostre país.

Però cal també considerar els inconvenients d'aquest porta-empelts; vegem ací els més importants:

La resistència del Lot a la calç, no és sempre suficient

Les terres de Balears són, en general, molt calcinenques, i les destinades a vinya, ho són més que el promig: moltes de vegades, el contingut de calç és superior al 40 % i fins i tot al 60 %; d'aquest percentatge, la fracció de calç activa, és a dir, la que provoca la grogor o clorosi de les fulles verdes, pot arribar a un 10 i fins un 20 %; resultats com aquest s'han obtingut en les anàlisis fetes per la *Jefatura Agronómica de Baleares*. El peu de Lot resisteix un màxim del 12 al 14 % de calç activa, per tant massa poc, com hem vist, per moltes de les nostres terres. Això explica la grogor i manca de força de moltes vinyes damunt Lot, plantades en blanquers i terres clorossants (Vide Fig.).

El Rupestris de Lot «tira la flor»

Quan l'afinitat entre el peu i l'empelt no és suficient, pot produir-se el corriment de la flor o del raïm tot just format, fenomen ben conegut a quasi totes les vinyes empeltades damunt Lot. Hi ha molts altres peus que no «tiren la flor», o ho fan en molt petita proporció. Per il·lustrar això, vegem els eloqüents resultats d'unes experiències fetes a l'«*Estació de Vinicultura i Enologia de Felanitx*», fa més de quaranta anys (1913 a 1919); al màxim corriment de de flor, se li dóna la xifra 10, i al mínim, és a dir, quan pràcticament no n'hi ha hagut, la xifra 0:

Varietat vinífera	Intensitat del corriment	
	Damunt R. Lot	Damunt 41-B
MANTO NEGRO	3	0
FOGONEU	7	0
CALLET	8	2
BATISTA	10	2

Dos ceps de la mateixa casta de vinífera, «Calop Negre», dins una terra del terme de Porreres, d'un contingut de 21'7 % de calç activa. Et cep de l'esquerra, empeltat damunt *Rupestris de Lot*, mostra una clorosi molt intensa de les fulles i un desenvolupament raquític; el de la dreta, empeltat damunt *Riparia X Berlandieri*, 161-49, presenta un aspecte normal, perquè el peu ha tolerat satisfactòriament l'excés de calç activa del terreny. — Fot. de l'autor.

Carloandrés és també un retratista extraordinari. L'exposició ha estat molt comentada.

FONTDEVILA (GALERIES COSTA)

Fontdevila ens ha donat a conèixer la seva exquisida sensibilitat en transportar a les teles l'encís de la natura i la bellesa de les flors.

JOSEP BAUÇÀ I PISA

AGRICULTURA

ELECCIÓ DEL PORTA-EMPELTS EN PLANTAR UNA VINYA

DESCRÈDIT DEL RUPESTRIS DE LOT

FINS no fa molt de temps, el Rupestris de Lot era considerat pels nostres pagesos com el peu americà més encertat per plantar una vinya. Es un peu barat, que aferra fàcilment, bo d'empeltar i amb una tolerància quasi sempre suficient, almenys en aparença, a les condicions de clima i sòl de les nostres comarques vitícoles; són aquests avantatges o qualitats, d'un mèrit innegable, les causes que han mantingut el Rupestris de Lot en primera fila dins la llista de peus de vinya emprats en el nostre país.

Però cal també considerar els inconvenients d'aquest porta-empelts; vegem ací els més importants:

La resistència del Lot a la calç, no és sempre suficient

Les terres de Balears són, en general, molt calcinenques, i les destinades a vinya, ho són més que el promig: moltes de vegades, el contingut de calç és superior al 40 % i fins i tot al 60 %; d'aquest percentatge, la fracció de calç activa, és a dir, la que provoca la grogor o clorosi de les fulles verdes, pot arribar a un 10 i fins un 20 %; resultats com aquest s'han obtingut en les anàlisis fetes per la *Jefatura Agronómica de Baleares*. El peu de Lot resisteix un màxim del 12 al 14 % de calç activa, per tant massa poc, com hem vist, per moltes de les nostres terres. Això explica la grogor i manca de força de moltes vinyes damunt Lot, plantades en blanquers i terres clorossants (Vide Fig.).

El Rupestris de Lot «tira la flor»

Quan l'afinitat entre el peu i l'empelt no és suficient, pot produir-se el corriment de la flor o del raïm tot just format, fenomen ben conegut a quasi totes les vinyes empeltades damunt Lot. Hi ha molts altres peus que no «tiren la flor», o ho fan en molt petita proporció. Per il·lustrar això, vegem els eloqüents resultats d'unes experiències fetes a l'«*Estació de Vinicultura i Enologia de Felanitx*», fa més de quaranta anys (1913 a 1919); al màxim corriment de de flor, se li dona la xifra 10, i al mínim, és a dir, quan pràcticament no n'hi ha hagut, la xifra 0:

Varietat vinífera	Intensitat del corriment	
	Damunt R. Lot	Damunt 41-B
MANTO NEGRO	3	0
FOGONEU	7	0
CALLET	8	2
BATISTA	10	2

Dos ceps de la mateixa casta de vinífera, «Calop Negre», dins una terra del terme de Porreres, d'un contingut de 21'7 % de calç activa. Et cep de l'esquerra, empeltat damunt *Rupestris de Lot*, mostra una clorosi molt intensa de les fulles i un desenvolupament raquític; el de la dreta, empeltat damunt *Riparia X Berlandieri*, 161-49, presenta un aspecte normal, perquè el peu ha tolerat satisfactòriament l'excés de calç activa del terreny. — Fot. de l'autor.

El Lot té encara altres inconvenients

El Rupestris de Lot és un peu molt vigorós; d'ací la facilitat amb què aferren les seves estaques. Però aquest vigor, a més d'esser causant de la manca d'afinitat que acabam de veure, provoca una tendència tan gran a rebrostar, que obliga, poc menys que cada any, a la costosa operació de suprimir les «tretes de bord», si volem tenir una vinya ben menada i presentadora.

LA SOLUCIÓ

La *Dirección General de Agricultura*, qualifica el Rupestris de Lot com un porta-empelts no recomanable, per existir-ne d'altres que el substitueixen amb avantatge. Efectivament, dins les condicions ecològiques de la nostra província, n'hi ha quatre que el guanyen de molt, cadascun dins les seves característiques. Vegem-los amb un poc de detall:

Chasselas x Berlandieri, 41-B

Magnífic porta-empelts que resisteix al màxim de calç (fins un 40 % de calç activa); té bona tolerància a la secada. Aferra amb certa dificultat i creix lentament els primers anys, inconvenient que es compensa de sobres més endavant.

Riparia x Berlandieri, 161-49

Excel·lent porta-empelts que aguanta fins un 35 % de calç activa i és encara més resistent a la secada que el 41-B. Molt recomanable en terres dolentes, d'estiu molt calentes i seques.

Berlandieri x Riparia, 420-A

També resisteix molta calç, el 20 % d'activa, però és sensible a la secada. Per ventura és el peu que fa fruitar més, però requereix terrenys no molt secs i amb bona fertilitat.

Berlandieri x Rupestris, 110-R

Molt adequat per terres fins un 17 % de calç activa. Tolera molt bé la secada; aferra tan bé com el Lot, i com ell tendeix a rebrostar.

QUIN ÈS EL MILLOR?

Cadascun dels quatre oeus és, sens dubte, millor que el Lot, sempre tenint en compte les particularitats de cada cas. S'han de conèixer, primer de tot, les condicions de la terra i del clima corresponents. Cal, doncs, fer una anàlisi del sòl, determinant especialment la calç activa i la textura, de tanta importància per escollir el porta-empelts més convenient.

La *Jefatura Agronómica de Baleares* té un servei gratuït d'anàlisi de terres, i també facilita instruccions per prendre les mostres; no hi ha, doncs, excusa per oblidar aquesta primera passa. Convé recordar que, per mor d'escollir «a pens» el peu americà o bord, hi ha moltes i moltes vinyes equivocades, i molts viticultors que pateixen sens remei els resultats de no donar importància a un factor fonamental com és l'elecció del porta-empelts.

JOAN-MARIA SERRES I UBACH

Perit Agrícola de la «Jefatura Agronómica de Baleares»

EL. P. MICHEL QUOIST I EL SEU LLIBRE "REEIXIR"

«Responent a una enquesta sobre la «Nova Onada», demanada a l'Institut francès d'opinió pública pel setmanari *Vie catholique illustrée*, un 90 % dels joves interrogats assenyalen com a important per a ells «reeixir en la vida»;

- un 88 %, fer-se una situació;
- un 59 %, casar-se i assegurar l'avenir dels seus.

Els homes volen reeixir. Però de quin reeiximent es tracta? Ben sovint del reeiximent material. Per a nosaltres, es tracta en aquest llibre d'oferir algunes reflexions sobre el *veritable i total reeiximent, el reeiximent cristià*.

Així queda plantejat, ja des de la primera pàgina, aquest nou llibre del sacerdot francès Michel Quoist,¹ que en poc temps ha aconseguit situar-se a l'avantguarda dels escriptors de temes religiosos actuals. I l'èxit de M. Quoist és ben merescut, ja que els seus llibres representen en realitat una aportació nova, fresca i esponerosa dins el camp d'aquesta literatura, a la qual allibera —alabada sia l'hora!— d'aquelles notes «piadoses», rosades i anacròniques que la feien gairebé inservible al cristià del nostre temps.

Quoist escriu per a la joventut amb un llenguatge i una profunditat adequats a la nostra època. Ell bé sap el que du entre mans. Coneix i sent la necessitat d'una lectura que diga quelcom a l'home d'avui, de l'any 1962, que no és, no, ni el de l'any 1922 ni el de l'any 1942. ¿A l'època dels satèlits artificials, del rock, del cine de Bergman, es pot aconseguir una espiritualitat autèntica, evangèlica i a l'ordre del dia?

¹ MICHEL QUOIST: *Reeixir*. Trad. de Joan Ruiz Calonja (Barcelona, Editorial Estela, 1962; Col·lecció «Espiritualitat» núm 4).

L'autor de *Reeixir* demostra que sí. I sense cap claudicació ni amagament de res que costi a la carn o a l'esperit. Tot és positiu, enaltidor, perquè és Evangeli pur. Quan condemna no és sinó per fer lluir la virtut contrària. El procés de Quoist se basa en el que ara s'anomena revisió de vida, o sia, un acarament personal i lleial amb la personalitat cristiana, de fill de Déu, de cadascú. ¿Som bon cristià tan sols perquè vaig a missa, perquè combreg, perquè faig almoina, m'inform de la censura de les pel·lícules? Tot això està més que bé, però ¿radica aquí l'essència de l'Evangeli? ¿És aquest el testimoni que de mi, batejat, espera el món? ¿Quin és el fonamental manament de la llei nova de Jesucrist? ¿He de salvar-me jo tot sol o també tenc unes obligacions envers els altres que m'enrevolten?

Totes aquestes qüestions surten, es discuteixen i solucionen en *Reeixir*. D'una manera diríem esportiva, dinàmica, clara. *Reeixir* és per llegir enrevoltat de llum i d'alegria, no a un racó a les fosques o amb poca llum. I el seu fruit immediat no serà altre que poder exclamar com Sant Pau: «visc, però ja no som jo, sinó que és el Crist que viu en mi». I després, sobrenaturalitzat amb aquesta cristificació, podré enfrontar-me amb aquest món d'avui, amb tot el seu renou, les seves velocitats, el seu atabalament. Això sí que serà un autèntic reeixir a aquesta vida i a l'altra.

GUILLEM CELIÀ, M. SS. CC.

«Els grans escriptors no els crea ni la literatura, ni la filosofia, sinó el tracte amb aquell Esperit immens i etern que és principi de la nostra vida».

(TORRAS I BAGES)

EL CINQUANTENARI DE LA MORT DE GIOVANNI PASCOLI

EL dia 6 d'abril de 1912 moria a Bologna el poeta Giovanni Pascoli. Havia estat un cantor sensible de la vida del camp, dels ocells, dels arbres; de l'encís del seu poblet de Castelvecchio, convertit per gràcia de la seva art en un país d'isolament i acollença. El poeta el guarda en el seu sentiment, amb sons purs i colors clars, nítids, d'una puresa infantina i immaculada.

La millor part —ben extensa— de l'obra de Pascoli, continguda en els seus dos llibres *Myricae* i *Canti di Castelvecchio*, va esser traduïda per Maria Antònia Salvà, i roman inèdita. La traductora de Mistral, cantora ella mateixa de la ruralia de Mallorca, era una persona especialment dotada per a la versió d'aquest gran poeta, que tant devia estimar, també per la qualitat i les troballes de finor i de musicalitat, semblants a la que ella creava en els poemes originals i mantenia en les obres traduïdes.

Com a record al poeta italià en el cinquantenari i en homenatge a la seva traductora mallorquina, publicam un bellíssim i personal poema de Pascoli, en la versió catalana, inèdita, del nostre amic Osvald Cardona, que l'ha tramesa expressament per a la revista «LLUC».

LES XEREMIES

DE GIOVANNI PASCOLI

*Entre el son he sentit xeremies,
he sentit sons de cants de non-non;
van pel cel les estrelles més pies
i a les llars un llumet els respon.*

*Davallaven d'obscures muntanyes
les xeremies sens parlar gens,
i desvetllaven dins llurs cabanyes
la gent més pobra, les bones gents.*

*Tothom deixà la màrfega vella
i a l'embigat penjava un llum breu;
són llums que parlen d'ombra i clivella,
de passes cautes, d'una veu greu.*

*Manta cuca de llum s'esgarria
allà a la casa i ençà del clos:
sembla la terra, abans no es fa dia,
tot en petit el pessebre més gros.*

*Al cel blau, tants d'estels, fins diries
que s'hi deturen com esperant:
és ara que alcen les xeremies
el so d'església, dolç, de llur cant.*

*So que és d'església i és de cenobi;
és so de casa i és so de bres,
és so de mare, el so que retrobi
el nostre dolç perdut plor de res.*

*Oh xeremies d'altres anyades,
d'abans del dia i la veritat,
ara que estrelles sublimes, arborades,
munten el breu misteri nostrat,*

*mentres encar el pa no demanes,
mentres encar no encenen el foc,
abans no ens cridin moltes campanes
feu-nos el do de planye'ns un poc.*

*No pas de res: de qualsevol cosa,
de tantes coses!... Que el cor el vol,
el gran plor que després es reposa,
la dolor que després ja no dol.*

*Sobre les penes noves i pures
vol els sanglots que res no fa fer;
sobre els plaers i damunt les tortures
llàgrimes vol, de temps i de bé.*

OSVALD CARDONA, TRAD.
(Barcelona)

BELLUGADISSA

ESTIMAR una estrella rutilant, bella i dolça, voltada d'infinit, gairebé impossible d'assolir.

* * *

Esser polsim d'una ruixada meravellosa d'estrelles, talment una auriola al blanc perfil d'un cap femení d'un medalló de ivori.

* * *

Esser com una petita nebulosa del camí de Sant Jaume, o com una humil fulla de murta escampada, o com la flor de farigola, per perfumar i embellir els carrers per on ha de passar una reina.

* * *

Esser rodamón. Filtrar-me en totes les encontrades, viles i ciutats; satisfer un desig que és també una il·lusió.

* * *

Esser pintor. Plasmar en la tela ànsies indefinibles de bellesa. Esser escriptor; beure dels Mestres l'art i la saviesa.

* * *

Esser Prometeu encadenat a la roca d'un impossible; endormit per una simfonia d'ones, o trasbalsat pels cants de les tempestes marines.

* * *

Romandre per damunt el curull de la muntanya dels miraments, embolcallat pel vent sublim de les altures, enmig de la trompeteria enlluernadora de la música wagneriana.

* * *

Beethoven, el genial. Quina íntima tragèdia la d'aquest home! Músic i sord!

MIQUEL M. SERRA PASTOR

Els nostres llibres

EL SILENCI I LA POR, per *Fèlix Cucurull*. (Barcelona, Edicions Destino, 1962; Col·lecció «El Dofí»).

LA preocupació de l'home per trobar un sentit que no sia cristià a la vida, és prou coneguda. Les filosofies modernes han insistit força en assajar solucions, substitutius per

mitigar l'ànsia natural de felicitat. La inconformitat amb lo establert no satisfà i la solució desemboca dins l'absurd.

Fèlix Cucurull a la novel·la *El silenci i la por* té un personatge distintiu d'aquestes tendències: Sebastià, inconformista, ensopit dins el cercle existencial. No veu justificació al seu pas per la terra. Primer es preocuparà de

renovar el món amb ideals socials, però ben prest es desenganyarà i voldrà alliberar-se de la seva realitat cercant analgèsics, com és l'amor purament animal, i finalment rompent els deures que el lliguen a la societat.

Cucurull, en un període de temps relativament curt —unes hores abans d'un sopar— ens descriu la seva evolució, així com la de dos personatges més, relacionats amb ell: Martí el seu germà, l'home bo, que pertany a obres d'apostolat seglar i vol convertir «l'ovella negra de la família». Així i tot, malgrat la ironia de l'autor, és, sens dubte Martí el més sencer, encara que caigui en la pedanteria i estigui dibuixat amb totes les traces del tòpic. L'altre personatge és Esteve Milà, l'amic pobre dels dos germans de «casa bona», el fill de pescadors que enveja la posició dels

infants rics, i que solament té de comú amb ells el joc i l'ambició infantil de trobar «una illa on no manca res i la felicitat és completa». L'Esteve Milà petit, per aconseguir el seu objectiu es canvia en l'home que sols creu en els diners, sense preocupar-se de la licitud dels medis. La felicitat, per a ell, serà l'epicureisme i l'ostentació.

Fèlix Cucurull ens conta tot això amb una narrativa intrigant, estructurada d'una manera suggestiva: Coneixem el passat i la situació actuals dels tres amics mitjançant records aïllats, sense ordre cronològic, lligats amb un estil agradable, destre. Això, unit a la força de la línia argumental —que copsa tota l'atenció del lector des del principi— fa que la novel·la sia de gran acceptació.

RAMON BALLESTER, M. SS. CC.

Discografia

A tots els entusiastes de la cançó moderna recomanem el disc *Cançons de L'Alguer* del Grup Coral de l'Agrupació Catalana de Itàlia, llançat per Ediphone en 45 r. p. m. Es una bona mostra de les possibilitats melòdiques que té la nostra llengua i la seva fàcil adaptació al gust del jovent.

Conté tres cançons populars d'Alguer interpretades per l'entusiasta Grup amb perfecta ajustació de veus. Són: *El país meu*, evocació de L'Alguer, plena d'afectivitat; *La verema*, d'aires camperols i alegres, i *Rosa ardent*, la més sentimental.

Moreno Palli, a la sobrecoberta de la funda, escriu d'elles un breu però exacte comentari: «Totes tres, de melodia fàcil, suau i graciosa i de text sentimental i líric, ens recorden les cançons napolitanes per la seva melangia i per la cadència dels seus girs melòdics, si bé se'n diferencien per la seva successió melòdica».

El català, cantat amb accent italià, és d'una gràcia corferidora. Nosaltres agraïm en tot el seu valor el gest gairebé heroic d'aquests Catalans d'Itàlia que en el seu reduït país, dolçament corprès per Itàlia, parlen i canten la nostra mateixa llengua.

Vida cultural

● *La magna obra de Marcel Duriat, L'art dans le Royaume de Majorque, publicada en francès per l'editor Eduard Privat, serà publicada també en versió mallorquina per l'Editorial Moll, a la qual han estat cedits els drets de traducció.*

● *La revista dels PP. Franciscans, «El Heraldo de Cristo», ha convocat el seu tercer Concurs Literari, a celebrar la vinent Primavera. Hi haurà els dos següents premis: «Cala Murta de Formentor» oferit per don Ignasi Rotger a un estudi sobre «Les fonts literàries de l'obra poètica de Costa i Llobera», dotat amb 3.000 pessetes; i «Sant Francesc Primavera 1963» instituit per la citada revista per a la millor composició poètica de tema i extensió lliures, dotat amb 1.500 pessetes.*

● *De mossèn Bartomeu Guasp hem rebut un exemplar del seu fullet Bienes eclesiásticos en la Seo Mayoricense (Siglos XIII y XIV), extracte publicat al volum XXXIV de «Analecta Sacra Tarraconensia». És una nova aportació a la investigació de la nostra història, de la qual la premsa de Palma n'ha parlat elogiosament, dient que «es tracta d'un nou guany en l'exploració de la gran pedrera que existeix als nostres arxius i de la riquíssima col·lecció de documents i còdexs que en ells es conserven».*

● *Una altra digna aportació a la nostra investigació històrica la constitueix el fullet publicat pel Rvdm. P. Gaspar Munar, M. SS. CC. sota el títol El antiguo Misal mallorquín, i que fa referència a un Missal imprès a Venècia en 1506, segons el qual se regia la nostra Diòcesi abans que el Concili de Trento unificàs la litúrgia per a totes les diòcesis de l'Església. Molt encertadament, l'autor ha dedicat aquest estudi al nostre Excm. i Rvdm. senyor Bisbe don Jesús Enciso i Viana com a membre de la Comissió Litúrgica del Concili Ecumènic Vaticà II.*

● *El 30 de novembre prop passat va esser dedicat un sopar d'homenatge al pintor Miquel Rivera i Bagur per tal de celebrar el seu èxit a una exposició a Alemanya i per l'entrada d'un quadre seu al Museu d'Art Contemporani de Madrid. L'acte va tenir lloc al Celler President, de Palma.*

● *El Castellano de Mallorca és un article publicat al «Diario de Mallorca» del 29 de novembre passat i reproduït pel setmanari «Sóller», que val la pena de llegir i meditar. L'autor el brinda a aquells pares de família que tenen un obscur complex provinciana, estimulat per certs pedagogs de prou limitada altura i visió no manco provinciana, tot el qual ha fet possible la creació d'aquest nou dialecte: el castellà de Mallorca.*

Amb tot, tenim por que no sia com que predicar a la lluna, perquè el provincianisme cultural que abunda entre molta gent il·lustrada de Mallorca, ignora moltes coses, i és molt agosarat i atrevit.

● El «Casal de Cultura» de Sóller ha establert un Curset de Llengua i Literatura Mallorquines que han organitzat els Antics Alumnes del Col·legi dels Sagrats Cors. Les lliçons tenen lloc el dimecres de cada setmana, dirigides pel senyor Andreu Arbona Oliver, i han pres part activa en les mateixes els senyors Francesc de B. Moll, Guillem Colom i d'altres crítics i escriptors mallorquins que seran oportunament convidats. El número d'assistents, de totes les classes socials, és molt satisfactori, omplint completament la vasta sala destinada a aquestes classes a l'esmentat Casal.

● L'«Agrupació Dramàtica de Barcelona» ha començat les tasques del seu «IV Cicle de Teatre» al Palau de la Música Catalana. Entre les obres representades figuren les de dos escriptors de les nostres Illes: Bearn de Llorenç Villalonga, i Ulisses a l'Argòlida de Nicolau M. Rubió i Tudurí.

● Blai Bonet ha obtingut un total triomf a Barcelona amb el Premi «Carles Riba» pel seu nou llibre inèdit Oh Calvari, Calvari! que li fou concedit el vespre de Santa Llucia.

● La revista «Poesía Española» de Madrid que de fa temps ve prestant una bella atenció als poetes espanyols de llengua no castellana, ha acollit a les pàgines del n.º 8 prop passat el nom i una mostra de l'obra del jove poeta mallorquí Miquel Bauçà. Abans, la revista, en publicar un poema no castellà ho feia acompanyant-lo d'una traducció literal en llengua castellana. Darrerament ha superat aquest gest, i ara els publica sense traducció, sinó únicament en la llengua originària, per estimar-se que la traducció és qualche cosa humiliant per a l'autor i fins per als mateixos lectors.

● Mossèn Bartomeu Guasp ha imprès en un fullet pulcrament editat a la Impremta dels PP. Missioners dels Sagrats Cors, el seu sermó Santa Margalida de Crestaig, pronunciat en la diada del Pancaritat de 1962 a l'oratori de Crestaig de La Pobla.

● I ara unes xifres que recollim de la revista «ES» —Espanya Semanal— en el seu numero 4: La nostra llengua, des del 1939 ençà, ha produït a següent obra cultural:

Titols de les principals obres publicades en català o mallorquí: 1.543.

Editorials espanyoles que publiquen llibres en català o mallorquí: 30.

ENS HA NASCUT UN INFANTÓ

L'EVANGELISTA Sant Lluc, que ens descriu, més detalladament que cap altre, les circumstàncies en què nasqué el Salvador del món, meresqué que la seva naració fos escollida per l'Església per ser llegida o cantada el gran dia de Nadal.

I hem de confessar que les seves paraules inspirades, llegides en aquella hora en què tothom, fins els indiferents i els mateixos pecadors senten més fonda que mai la dolça baulada que a la porta del seu cor dóna la tendra maneta de l'Infant diví, en aquella hora, repetim, cada paraula d'aquest evangeli aixeca dins el cor els més tendres sentiments. És la força que per si mateixa té la paraula de Déu, que, com diu el profeta, *no torna cap a Déu sense cap efecte*, o sia que no torna de buit (Is. 55, II), sinó que sempre agafa qualcú.

Doncs, això és precisament el que passa especialment el dia de Nadal. Cada paraula fér el cor: *L'edicte d'empadronament*, donat pel César sempre desitjós de saber quines eren ses riqueses i quants eren els seus súbdits; *la prompta obediència* que tot i essent donada tan inoportunament per a Josep i Maria, amb tot ells l'acceptaren sense queixes ni remucs, sabent que tot allò significava un viatge de tres o quatre dies ple d'incomoditats; *el nom de Betlem* que no hi ha infant que desconegui o l'hagi cercat de compondre o pintar; el nom del gran *Rei David*, el gloriós avantpassat al qual feia quasi mil anys Déu li havia promès que seria el pare del Messies; i sobretot el

naixement virginal del Nin Jesús que, concebut per obra de l'Esperit Sant, nasqué miraculosament (com miraculosament sortí un dia del sepulcre), sense tacar ni entelar la integritat virginal de sa venturosa Mare.

L'evangelista, sempre delicat i detallista, ens fa saber que encara que Jesús nasqués a una cova, per l'esment d'una Mare prudentíssima, ni li faltaren uns draps netíssims ni una gorreta de cotó de colors per a cobrir el seu capet diví. Endemés el Bon Jesuset tingué una sort que cap altre infant no tingué: la d'haver estat bolcat i faixat per primera vegada per les mans mateixes de sa Mare, Verge Immaculada!

* * *

L'arqueologia bíblica ens ha tramès el que es feia amb un infant quan era nat, coses totes que la Verge Santíssima degué fer segons les possibilitats de què dins la coveta disposava.

Sabem que tot just l'infant era nat, era submergit dins un ribell d'aigua teba per a netejar-lo. Una volta estava l'infant ben net se li donava una fricció d'oli amb sal per tal de reforçar-lo, fricció que era repetida sovint tota una setmana per enrobustir més l'infant. Una vegada rentat i ungit de la manera susdita, li posaven una camiseta i un vestidet de cotó i així vestit el faixaven ben estretament amb una llarga faixa des de l'espatla fins als peus. Aquest faixament es feia, però, de manera que incloïa també els bracets de la criatura, de manera que l'infantó quedava talment agafat que per molt que fes no podia moure ni peus ni maneta. Sols li quedava lliure la cara, ara plorant ara rient.

Doncs bé, tot això sofrí per amor nostre el Bon Jesús, amb ple coneixement i advertència, per salvar nosaltres pecadors!

Atesa la prudència de la Verge i la providència de Sant Josep, creim que cap d'aquestes coses li degué faltar al Nin Jesús. Altrament hauria quedat en perill de mort, cosa que no podia entrar en els plans de Déu que per això li donà una Mare i un que li fes de pare.

LA BÍBLIA ESPLICADA AL POBLE

En que és ben cert que li faltà és el bres, puix que l'evangelista, ben informat, diu que Maria hagué de posar-lo *dins una menjadora*. Amb quina pena i amb quins plors, qualsevol prou s'ho pot imaginar. I tot això pels nostres pecats, i perquè Jesús i Maria ens estimen més del que creim i pensam!

De tot això en resultà que el qui era l'hereu del trono de David, es presentà al món (desorientant així els escribes i fariseus que esperaven un Rei enmig d'exèrcits), privat de tota senyal externa de poder i reialesa a l'estil del món, puix que per palau tenia una pallissa, lloc d'animals; per trono una menjadora; per cobricel un sòtil tot enteranyinat; per encens i perfums les olors pròpies d'un estable, i per cortesans dues criatures molt santes sí, però sense casa ni fogar.

* * *

Mes, entre tanta humiliació i pobresa no hi faltà una rampellada de divinitat, no precisament damunt aquesta menjadora, sinó uns quilòmetres més llunyet. Una vegada que Jesús ja s'havia humiliat tant i tant que estava dins un estable, Déu volgué fer-ho saber als mortals.

Cal tenir present que era costum a Palestina, quan s'esperava un infant, fer venir un parell de músics que amb sos instruments alegrassin el seu naixement. Això ja era un luxe, i a la coveta de Betlem tot era pobresa i fins misèria. No es podia pensar en aquestes cerimònies.

Però lo que no podien ni Maria ni Josep ho posà Déu Pare des del cel. Envià als pastorets un àngel per missatger que amb sa llum blanquíssima i de l'altre món els deixà tot astorats. Per això abans de parlar-los els llevà la por, tot dient-los: *No tingueu por* perquè jo vénc a donar-vos la notícia més alegre que es pugui donar:

Allà, a Betlem, us ha nat un Infantó, que és el vostre Salvador i el de tot el poble.

Quan a Palestina el missatger deia als músics: *És nin i no nina el qui ha nascut*, aquests treien de ses mans i de ses boques tot el repertori, omplint

la casa i el carrer de goig i d'alegria. Així també a la plana de Betlem, on estaven els pastorets guardant ses ovelles per torn tota la nit, tan prompte l'àngel hagué acabat el seu missatge, anunciant que un Nin havia nat al món, tota la cort celestial, tota la seva imponderable *Schola Cantorum* entonà, acompanyada de dolços instruments, la primera nadala que al món es va sentir, tot dient amb lletra del Pare celestial:

*Glòria a Déu en les altures,
i en la terra la pau;
als homes benevolença.*

Tot seguit aquells venturosos pastorets partiren cap a la cova, ben aprop de Betlem, i allà hi trobaren el que l'àngel els havia anunciat: *un nin embolcallat i ajagut dins una menjadora.*

Entrats, contaren a Maria i Josep el motiu de la seva visita nocturna: la gran aparició i la refileta celestial dels angelets del cel que a tot el món anunciaven que, complint-se les profecies, havia aparegut damunt el món el Messies tan sospirat. El Bon Jesuset callava; però ho sentia tot. Josep i Maria ploraven d'alegria veient com, tot i estant tan desemparats, estaven sota la protecció de Déu.

* * *

Que la lectura d'aquest evangeli la nit de Nadal ens faci comprendre i sentir les passes gegantines que, per salvar l'home, Déu un dia va fer, fins arribar a desfressar-se d'home, o més exacte, fins a fer-se realment un habitant més d'aquest món descaminat.

Que la dolça mirada del diví Nadó ens faci comprendre la seriositat del perill en què estam, la seriositat amb què hem d'escoltar les seves ensenyances, i sobretot *l'altura i la profunditat del seu amor.*

MIQUEL OLLERS, M. SS. CC.

INFORMACIÓ DEL SANTUARI

(del 15 de novembre al 15 de desembre)

«Abocau, oh cels!

des de les altures la vostra rosada i ploquin els núvols al Just, que s'obri la terra i neixi el Salvador...». Així expressa l'Església, amb paraules del profeta Isaïas, els seus sentiments d'esperança que impregnen i donen vida a tota la litúrgia d'Advent. El Redemptor promès, a la mesura que passen els dies va fent sensible la seva arribada contradictòria, ja que uneix amb una humilitat i pobresa poc dibuixada pel profetisme jueu, la majestuositat i eficàcia que encara, vint segles després, és el llevat que fermenta i guarda de corrupció la humanitat entera.

Primer ens surt al pas la figura del Precursor, la canya que no es doblega, que prepara els camins del qui ja està en el món, però encara no és conegut. Tots, malgrat sapiguem que el Crist està sempre i en tot lloc entre nosaltres, esperam amb il·lusió cada any renovada la vinguda de Jesús-Infant. Nadal i el seu missatge

d'amor i de pau suposa sempre una aleanada de pau i alegria per tota la cristianitat. Més que mai ens preparam perquè el Nadal d'enguany sia aquí, a Lluc, una manifestació solemne de la nostra creença en la vitalitat de l'Església. I guardar ben encesa la torxa de la nostra significació casolana dintre el si del nostre catolicisme.

Lluc, dia per dia

El 22 de novembre, Santa Cecília, Patrona de la música. Aquest dia el calendari escolar assenyala vacació, ja que la tradició musical de Lluc obliga a celebrar la festa de la Patrona conforme es mereix. El dematí, missa solemne, celebrada pel Rd. Joan Bta Bisellach, amic del Santuari. I després, una escampadissa cap a les fonts del terme, afavorida per l'esplèndid sol que aquell dia va lluir.

I una altra tirada de dies de treball i d'estudi fins arribar al 8 de desembre,

dia de la Mare Immaculada del cel. Hi va haver la solemne novena, i el dia de la festa, cultes esplendorosos a la Basílica. L'endemà, diumenge, els al·lots blaus celebraren el dia de la mare de la terra, de les mares que pujaren a Lluc a fi de passar el dia en companyia dels seus fills. Tots els actes preparats resultaren molt brillants i les mares partiren de Lluc amb l'íntima satisfacció que suposa el tenir un fill que, a més de preparar-se per coses més altes, ara ja forma part dels patges de la Verge Patrona de les nostres Illes.

Ofrena

La senyora Victòria Moragues Monlau, fervent devota de la Moreneta, li entrega per al seu tresor dos collars de perles molt valuoses, demostrant així el seu agraïment pels favors rebuts baix de la seva intercessió.

Peregrins agraiïts

Novembre, dia 23. — Dona Maria Amengual, de Palma, fa cantar unes Salves en agraïment de la protecció rebuda invocant el nom de la Verge de Lluc.

Desembre, dia 2.—La família Quetglas, de Palma, en compliment d'una promesa fa cantar una Salve.

Dia 3.—Pugen a Lluc el Director i empleats del Banc de Bilbao, de Palma. Després de visitar el Santuari, es canta una Salve solemne a la seva intenció.

Dia 15.—Donya Mercè Usua, resident a Barcelona, entrega un donatiu per al trono en demostració del seu amor a la Moreneta mallorquina.

Nota meteorològica

Màxima, 14 graus, dia 2 desembre.

Mínima, 1 grau davall zero, dia 9 desembre.

Pluja: 73 litres.

Confreres difunts

Josepa Pérez de Avila, morí a Palma el dia 12 de desembre de 1962. Era subscriptora de la Revista i devota de la Verge de Lluc a qui invocà fins al darrer moment.

DONATIUS PER AL NOU TRONO

	<u>Ptes.</u>		<u>Ptes</u>
X. X.	100	X. X.	150
Donya Apolònia Ollers	100	Sr. Antoni Aguiló (2. ^{on} donatiu)	225
X. X. (Palma)	100	X. X. (Santa Maria)	500
Aineta Maroto	100	Sr. Jaume Vich	200
Banc Espanyol de Crèdit	500	Pares Misioners dels Sagrats Cors	
Anònim de New-York	100	Parròquia de Río Piedras (Pto.	
Una senyora anglesa	100	Rico)	5.700
Sr. Guillem Ramis d'Ayreflor	300	P. Josep Amengual, M. SS. Cors	
X. X.	100	(Barcelona)	300
Mercè Usua (Barcelona)	100	Sra. Margalida Nebot (Son Servera)	500
D. Antoni Solivelles	500	Sr. Miquel Marquès Coll, director	
Donya Maria Ferrer de Juan	1.000	del setmanari «Sóller»	100
Donya Margalida Sansó	1.000	Sreta. Sebastiana Ollers	100
Una devota de Palma	1.000	X. X. (Palma)	500
X. X.	50	X. X.	140

La BANCA MARCHI de Palma ha costejat una llàntia d'argent.

La Senyora Maria C. Font i Grimalt ha entregat uns objectes d'argent per contribuir a les obres d'ornamentació.

SUBSCRIPTORS PROTECTORS

La revista «LLUC» que, dins un to digne i culte, vol aiximateix mantenir uns preus mínims a fi que pugui arribar a la majoria de les cases mallorquines, ha de suportar, per aquestes circumstàncies, unes despeses que no compensen, de moment, les entrades que ens arriben de les indicades subscripcions ni dels anuncis amb què moltes Cases comercials ens afavoreixen.

Avui, però, ja són bastants, els amics de la nostra revista que fent-se càrrec d'aquestes dificultats, i volguent, en canvi, que la nostra publicació segueixi el seu ritme ascendent, se subscriuen com a protectors de la mateixa, amb quòtes mínimes de 100 pessetes l'any, i que en la majoria dels casos sobrepassen de molt aquesta quantitat mínima.

Tot seguit publicam una llista dels primers protectors, incompleta, però que anirem ampliant en números successius.

	<u>Ptes.</u>		<u>Ptes.</u>
Tenda Colón (Palma)	300	Fills de Joan Pieres (Palma)	200
Bernat Bisbal (Sóller)	100	Manuel Morales (Palma)	300
Fills de Pere Cantos (Inca)	150	Joan Crespí (Palma)	300
Guillem Bisellach (Sóller)	100	Antoni Parietti (Palma)	400
Antoni Forteza Arbona (Sóller)	100	Antelm Bardissa (Palma)	200
Joan Crespí Fornari (Palma)	200	Josep Llimona (Palma)	200
Bartomeu Solivellas (Palma)	100	Anna Pagès (Palma)	150
Antoni Sureda (Palma)	200	Bartomeu Martínez (Palma)	200
Gabriel Rosselló (Palma)	300	Francesc Salas (Palma)	200
Vda. de Lloret (Palma)	200	Rellotgeria Espanyola (Palma)	500
Josep Fuster (Palma)	100	Pere Llabrés Sancho (Palma)	500
Bartomeu Dols (Palma)	200	Indústries Montserrat (Palma)	300
Rafael Blanes (Palma)	200	Joan Pol Company (Palma)	100
Joana Enseñat (Palma)	100	Josep M. ^a Magrinyà Brull (Palma)	100
Joan Font (Palma)	100	Josep Rovira Marquès (Palma)	100
Jaume Salom	100	Antoni Fernàndez Juan (Palma)	100

LLIBRES "ESTELA" per als cristians del nostre temps

COL·LECCIO ESPIRITUALITAT

Vol. 14 - PELS CAMINS DE L'EVANGELI

Dom Miquel Estradé, monjo de Montserrat

Una guia insubstituïble per a caminar per la ruta de l'espiritualitat del Nou Testament.

4.ª edició del vol. 3 PRÈGARIES, de *Michel Quoist*

COL·LECCIO BIBLIOTECA TEOLOGICA DEL SEGLAR

LLIBERTAT DE PARAULA EN L'ESGLÈSIA

Karl Rahner

¿Quin paper té i quin lloc s'ha de donar a l'opinió pública dins l'Església? Veurem la valorització de Rahner en el programa de renovació que anuncia el Concili.

COL·LECCIO VIDA I AMOR

COM COMPENDRE I EDUCAR ELS FILLS

Dr. A. Resten

Una petita enciclopèdia sobre els problemes que plantegen els infants.

DEU ELS VA CREAR HOME I DONA

L. Cervantes

Les conseqüències espirituals i psíquiques d'una vida carnal diferent.

Sèrie ADOLESCENCIA,

DONAR, DIARI D'ANNA MARIA

M. Quoist

L'obra que cal recomanar quan una noia «amb problemes» demana un llibre que li digui la veritat.

COL·LECCIO CONCILI VATICA II

LA UNIO DELS CRISTIANS

Cardenal Agustí Bea

Totes les conferències, discursos i escrits del Cardenal Bea durant la preparació del Concili. L'exposició més nova i autoritzada de l'ecumenisme catòlic. La doctrina que ha permès l'assistència d'observadors no catòlics al Concili.

ESDEVENIMENT EDITORIAL!

PRÈGARIES, de *Michel Quoist*

en tamany de butxaca.

LLIBRES INFANTILS ESTELA

UNA HISTORIA DE RATOLINS

P. François

JO SOC EL GOS

A. Delataille

ELS BONS AMICS

P. François

ELS LLIBRES D'ESTELA ELS TROBAREU A TOTES LES BONES LLIBRERIES

EDITORIAL ESTELA, S. A.

BARCELONA - 9

L'ARXIDUC I EL CARRETER

Aquell que per home es té,
ha d'obrar segons convé.

CONTEN els valldemossins, una curiosa anècdota de l'arxiduc referent als primers diners que va guanyar fent feina, cosa estranya per a un príncep que gastava mensualment prop de quatre mil pessetes, una veritable fortuna en aquell temps.

Tot començà quan un carreter qui anava a ciutat carregat de llenya, en esser per devers l'indret anomenat «S'Estaca», la bístia li pegà llenegada, el carro voltà cap a un costat i en voleu de fustes i troncs a la vorera del camí, mentre el cavall remull de suor, feia «titànics» esforços per aixecar-se.

El carreter, que no tenia pèls a la llengo, pegà bot en terra, amollà una flastomia capaç de fer tremolar el món, romangué un moment mirant la feta i ara a

força de braons, després a força de cimades, va provar d'adreçar el carro i la bístia, que no en tenia manco ganes que ell de trobar-se damunt ses potes.

El carreter amollà una altra flastomia i grunyint i bufant vengà fer braó, vengà pegar empentes i de tant en tant, amb bones renegades del cavall i de tots els animals de quatre potes, ho va provar una i altra vegada.

Amb això, veu un homo, amb un capell de palla i una roba que pareixia roegada de rata, qui lo més tranquil i descansat del món, prenia la fresca baix del ramatge d'una espessa olivera.

—¿Que heu de menester ajuda, germanet?

—Jo ho trobi!

—Res, idò... Vos donaré una mà...

BANCA MARCH, S A.

CAPITAL: 50.000.000 de pesetas
totalmente desembolsado
RESERVAS: 300.000.000 de pesetas

Domicilio Social:
PALMA DE MALLORCA
San Miguel, 17 - Teléf. 24805 (5 líneas)

Agencias Urbanas:
Puerta San Antonio
Plaza Pío XII

SUCURSALES:
Felanitx, Inca, Lluçmayor, Manacor,
La Puebla y Tarrasa (Barcelona)
Realiza toda clase de operaciones de
Banca, Bolsa, Cambio

CÁMARA ACORAZADA
CON COMPARTIMIENTOS
DE ALQUILER

Aprobado por el Banco de España,
con el número 4.971

Calzados Isleños, S. A.

*Fábrica y Oficinas:
Manuel Guasp, 43 - Teléfono 11520
Telegramas: "Isleños"
Palma de Mallorca*

Fábrica de piedra artificial - Cemento
armado, Mosaicos, Azulejos e imitaciones
a Mármol

JUAN ESTELA

Calle Aragón, 60 (Carretera de Inca)
Teléfono 12320 Palma de Mallorca

*Destilerías de Anisados y Licores
Cosechero y Exportador de Alcaparras*

Jorge Perelló Serra

Carretera de Sóller - Apartado 187 - Teléfono 25696
Dirección telegráfica: GELLODRA - Palma de Mallorca

SECCIÓ POPULAR

I el desconegut, que lo mateix podia
esser un pastor que un porquer, s'hi acos-
tà i ja ha escomès el treball de bona ma-
nera i entre tots dos, aixecaren el carro i
la bístia. Després recolliren els trossos de
llenya escampats pel camí i en un mo-
ment tot estigué carregat i a punt.

Ací el carreter es donà per satisfet i
afegí:

—Vet ací aquests doblers per anar a
beure, i creis-me que m'heu fet un bon
servei... Sense vós, encara faria forces...

—No hi ha de què, l'amo. Per ser-
vir...

I poçà el carreter tot content una
peça de quatre cèntims dins la mà de
l'altre... ¿I qui era aquell desconegut amb
fatxa de pobre diable?

La qüestió és que dins la seva cambra,
al casal de Miramar, l'arxiduc hi va posar
aquella moneda, enquadrada dins una
petita vasa i amb unes lletres que recor-
daven:

—«Això són els primers doblers que
vaig guanyar fent feina».

MIQUEL FERRÀ I MARTORELL

COVERBOS DE MODA

DIUEN que a Roma hi ha un policia de tràfic poc amic de capellans, això és, bastant anticlerical.

Se fixà que cada dia veia passar dos sacerdots en una moto, i el policia no feia altra cosa sinó veure si els trobaria en alguna infracció de les lleis a fi de imposar-los una multa. Per més que s'empenyava a fer les indicacions d'una manera brusca i inesperada, o a canviar els llums fora temps, el sacerdot que conduïa sabia maniobrar sempre amb una tal rapidesa i seguretat, que no hi havia qui el pogués trobar mai en cap falta.

Al cap de temps, el policia, que ja no podia aguantar més, els va fer aturar i els enflocà aquestes paraules:

—Me diguin: ¿com s'ho fan per a maniobrar tan bé i no faltar mai al Reglament de Circulació?

—Ah! —va respondre el qui conduïa, amb molta d'humilitat.— Vostè, senyor policia, tengui en compte que Déu ve amb nosaltres.

—Idò així! —va respondre el policia, tot traient-se el *block*.— ¿I vostès que no saben que està totalment prohibit que en una moto n'hi qualquin més de dos?

Almacenes Casa Ribas
Herederos de Vicenté Juan
Fabricantes

San Nicolás, 14 - 18

MANTAS - ALFOMBRAS - TAPICERIAS
TEJIDOS TODAS CLASES

Galletas Cetre

Fábrica y Despacho: Bolsería, 7

Teléfono 11715 - Palma de Mallorca

Fábrica de Licores
Antonio Morey

La Bolsa de los Licores

S. José, 15 - Teléf. 69 — Binissalem

FERRETERIA

SAN MIGUEL
DROGUERIA

San Miguel, 34 y 36 - Gater, 1 - Teléfono 23822
PALMA DE MALLORCA

El Espejo Mallorquin
LUNAS - VIDRIOS - CRISTALES

Despacho y Talleres:

Arcebiduque Luis Salvador, 11 al 15

Conde de Ampurias, 16 al 24 - Teléf. 12122

PALMA DE MALLORCA

Hotel Catalonia

Director - Propietario: C. Pedret

Massanet, 1 y 3 Teléfs. 24536 - 24537

Palma de Mallorca

Cristalería

BALEAR

Fábrica de espejos

Taller de biselados

ESPEJOS - CRISTALES - VIDRIOS

Avda. Gral. Primo de Rivera

Teléfono 11965

Palma de Mallorca

SEGUROS QUE PRACTICA:

VIDA, ROBO, GANADO, INCENDIOS
CRISTALES, COSECHAS, PEDRISCO,
INDIVIDUAL, ENFERMEDAD, TRAN-
SPORTES (Aéreos, marítimos y terrestres)
CINEMATOGRAFIA, RESPONSABILI-
DAD CIVIL, PERDIDA DE BENEFICIOS
ACCIDENTES DE TRABAJO Y COM-
BINADO DE INCENDIO Y ROBO.

Sucursales, Delegaciones o Agencias
en todas las poblaciones de España.

Dirección general: Vía Roma, 45
Teléf. 12803 (seis líneas)
PALMA DE MALLORCA

SECCIÓ POPULAR

EPIGRAMES

UN atlot se confessava
amb un capellà d'Artà.

Es confés li demanava:

—Que tens costum de robar?

—S'altre dia a es meu senyor
de dos pursos que tenia
a damunt s'escrivania

jo li vaig prendre es millor.

—No ho faces un altre pic,
no sia que Déu te castic.

Ara en penitència

resaràs un Parenostre a Sant Miquel
perquè te guardi un *puesto* en el cel.—

I s'al'lot li contestà,

descarat i sense *apuro*:

—¿Que vol que li'n resi dos,
i li prendré s'altre puro?

UN SANT SEBASTIA

MOSSÈN Pere tenia dins la clasta de la Rectoria un om que s'havia fet bo de tot, amb una soca que meravellava tothom.

El senyor Biel, l'escultor, anava de tant en tant a passar l'estona amb Mossèn Pere, per si acàs tenia un o altre encàrrec que fer-li.

—D'aquest om, Mossèn Pere, en podríem treure una Mare de Déu ben acabada —digué el senyor Biel.

—Lo mateix pensava jo, senyor Biel: per a quan tinguem fet l'altar major serà l'hora d'aprofitar-la; serà la corona de totes les reformes i novetats que duim fetes.

Pocs dies després un grapat de feligresos tenien l'om estès i esbrancat.

El posaren a secar; li passà un bon estiu i tardor per damunt, el passaren per la serradora i el dugueren a la botiga del senyor Biel.

Bé n'hi féu de moixonies amb una aixà ben esmolada; el senyor Biel l'havia

RAVENTOS

ARTE LITURGICO

ORFEBRERIA

DECORACION

ESCULTURA

VIDRIERAS

MARMOLES

FABRICA Y OFICINAS:

SANTIAGO APOSTOL, 55 - 57

TELEF. 2055604

HOSPITALET DE LLOBREGAT

BARCELONA

REPTE. EN PALMA DE MALLORCA

J. SOREL

ZAVELLA, 25 - ENT.º - TELEF. 16964

Para su ganado lo mejor
Piensos

Piema Protector

Pollitos carne Cornish - White Rock
Superponedora Lykes
Información y Ventas:
Honderos, 95 - Palma

Fundición de hierro,
Metales y construcción de modelos

Metalúrgicas Palma

FUNDICION Y TALLERES:

Semolera, 31 - 35 — Teléfono 22087

ALMACEN: Oriente, s. n.

OFICINAS: Fontirroig, 2

PALMA DE MALLORCA

Banderines

Salma

Escudos, insignias y calcomanías

+

Eusebio Estada, 150 - 2.º - 1.ª

Teléf. 23090

Palma de Mallorca

FUMISTERIA

BOSCH, S.A.

+

AVDA. ALEJANDRO ROSSELLO, 70
PALMA DE MALLORCA

SECCIÓ POPULAR

cregut més gruixat que no era, i quan li semblà que bastava, pren mides i ¡re-mu-mareta! ¡he fet llarg!

Torna midar i remidar:—D'aquí no en trauré ni la Mare de Déu ni sant Josep ni sant que li assembli. Ja l'he feta bona! ¿I què dirà Mossèn Pere?

Amb això passa el senyor Rector pel carrer.

—Mossèn Pere, si pogués passar, que li volia dir una paraula!

—¿Què hi ha de nou, senyor Biel?

—Que l'he esguerrada: amb tanta idea treballava i tan gruixada m'havia semblada la soca, que vaig contrapassar les mides i la Mare de Déu no surt per cap estil.

—No s'hi trenqui la closca, senyor Biel.

—És que just en sortiria un sant sense vestit— contestà el menestral.

—Dit i fet, digué es Rector. Prou falta que ens fa un Sant SEBASTIÀ, que no du fil de roba.

—Un sant Sebastià sí que en sortirà. Vostè no sap quin pes m'ha tret de damunt, Mossèn Pere!

I l'escultor posà tot el seu saber a treure un sant Sebastià a carta cabal.

Bé en feia de passades Mossèn Pere, perquè no l'esguerràs altra vegada.

SECCIÓ POPULAR

I en sortí un sant lo més garrut que
ulls humans han vist.

El senyor Rector no hi cabia de
content.

Va convidar la gent, va fer una festa
grossa de tot; i als Goigs de Sant Sebastià
volgué afegir-hi un estrofa recordant
l'aventura de la soca, i més entonat que
un primatxer de la Seu, amb saborino li
cantà:

Bé prou Vós sabeu,
màrtir Sebastià,
que per a MARE DE DEU
fóreu predestinat:
com la soca no bastà,
SEBASTIÀ us heu quedat:
Siau nostre Advocat
per a altre tant arribar.

CERERIA BARCELO

Velas litúrgicas, calidades para la
Santa Misa y Exposición del Santísimo

San Miguel, 142 Palma de Mallorca

DROGUERIA

VILA

MATERIAL FOTOGRAFICO

Sta. Eulalia, 2 - Teléf. 12461 - Palma

GALLETAS, CHOCOLATE, BOMBO-
NES, CAMELOS

SAL LAS ROCAS

Cordelería, 54 - Teléf. 14116 - Palma

Comercial ALBONS

JUAN ALBONS BENNASAR

Distribuidor Exclusivo Motocicletas BULTACO

El Campeón de los Frigoríficos IGNIS

General Ricardo Ortega, 11 y Manuel Guasp, 24-26
Teléf. 26238 — PALMA DE MALLORCA

Maderas del País y Extranjeras

Tableros y Chapas

Miguel Company Campins

Provedores del Santuario de Lluc

Dirección Telefónica: MICOMPI

Calle Palma, 43 y 45

Teléf. n.º 11 - CONSELL - (Mallorca

Calle General Goded, 2 y 4

Taller Mecánico

Hijos de Jacinto Soherats

Venta Motores y Bombas

Guarch

Mayor. 45 - Teléf. 45

La Puebla

Imprenta

José Luis Molinos

Productos químicos para la industria
del calzado

Pernitos cartón moldeados para el
calzado

Dirección telegráfica: «JOLUMO»

A. Oliver, 36 y Mercancías, 27 - Tel. 125
INCA (Mallorca)

PRODUCTOS DE LA TIERRA

Lorenzo Siquier Serra

PROVEEDOR DE LLUC

*

Almacén: Ruido, 97 - Teléf. 208

Particular: Plaza, 100

LA PUEBLA (Baleares)

Celler Ca's Figarro

Antonio Mairata

Comidas típicas del país
Especialidad en paellas
y lechona asada

Argentina, 16 — Inca (Mallorca)

PRODUCTOS CÁRNICOS

«Gloria Mallorquina»

MATEO ROSSELLÓ

*

C. Trobat, 19 - Teléf. 66

INCA (Mallorca)

SECCIÓ POPULAR

**... I ara, una agudesa
per si qualcú està avorrit**

—En què se diferencia un ase d'un
carreter?

—En que s'ase menja civada,
i es carreter... si bada no menja!

CEMENTO ARMADO
PIEDRA ARTIFICIAL
BALDOSAS

FRANCISCO SERRA
FERRER

CONTRATISTA DE OBRAS

Calvo Sotelo, 80 - Tel. 153 — INCA (Baleares)

PIEDRAS
GRANITOS
Mármoles nacionales y extranjeros

LLUC

Revista mensual

publicada amb llicència eclesiàstica

Depòsit Legal: P. M. 276 - 1958

DIRECTOR:

P. Cristòfor Veny, M. SS. CC.

Santuari de LLUC (Mallorca)

ADMINISTRACIÓ:

P. Josep Verd, M. SS. CC.

C. Paz, 3 - PALMA DE MALLORCA

Preus de subscripció:

Ordinària: 50 pessetes l'any

Mínima de protector: 100 ptes. l'any

Número solt: 10 pessetes